

at det høie Thing hellere vilde komme tilbage til de noget lioligere Følelser i Retning af det Humane, som oftere og med stor Styrke have gjort sig gjældende i dette Thing, og komme noget hørt fra denne noget minutiøse Overveielse af Beskæmmelighed og Ubeskæmmelighed for Skibsfarten og af, hvilke Vanskeligheder der kunne være forbundne med at gennemføre denne Lov i Praxis, der forekommer mig baade ved forrige Behandling og ved denne at være kommen frem fra de forskjellige ærede Talere.

Sagd: Jeg hører ikke til dem, der have deltaget i Opfordringen til Regjeringen om at fremkomme med et saadant Lovforslag som det foreliggende. Det har altid staaet klart for mig, hvad jeg ogsaa har tilladt mig at udtale tidligere i denne Sal, at Humaniteten ikke alene fordrer, at man værner om de Søfarendes Liv, men at den stiller en ligesaa stærk Opfordring til at værne om de Erhvervsveie, hvorfra saa uendelig mange Familiers Ve og Vel er afhængigt. Jeg deler den Anskuelse, som igaar blev udtalt af det ærede Medlem for Wæø (Steenstrup), at der er uendelig mange Veie, hvor Menneskeliv udsættes for Fare i Rampen for det daglige Brød, og at man ved paa en hensynsløs Maade at værne om de Søfarendes Liv kan, om man endogsaa maaste skulde kunne forhindre en eller anden virkelig Stranding, bringe mange Familiers Vel og Ve til at strande paa en Maade, som kan være fuldt saa streng som en virkelig Stranding. Der er jo overordentlig mange Industriergene, som ere skadelige for Helbredden, og hvor man virkelig kan sige, at de Paagjældende berede sig selv en tidlig Død. Derfor man statilist kunde opgjøre, hvor mange tidlige Dødsfald der fremkaldes ved den Slags Erhverv, var det et Spørgsmaal, om Søfarten er det Erhverv, som kræver de fleste Liv. Af denne Grund har jeg været noget betænkelig ved at gaa med til de Foranstaltninger, som tilsigtes her i Lovforslaget. Men til samme Tid, som jeg med Rigsdagsmanden for Wæø erkjender, at der er saa mange andre Retninger, hvori Lovgivningsmagten burde træde til, for at værne om Menneskeliv, vil jeg dog ikke sige, at det skulde være nogen Grund til at afholde os fra at gjøre det i det foreliggende Tilfælde. Thi selvfølgelig maa man jo begynde eet Sted med saadanne Foranstaltninger, og den offentlige Mening har jo saa længe krævet, og det er ogsaa blevet krævet i denne Sal, at der burde gjøres Noget i den Retning. Naar nu den høitærede Minister fra sin Side har gjort, hvad han anser for hensigtsmæssigt til at bringe Sagen frem, kan jeg ikke se rettere, end at vi Andre bør gjøre, hvad der efter vor Overbevisning kan gjøres for virkelig at fremme Sagen. Jeg vil nu bemærke til den høitærede Minister, at jeg ganske vist tror, at der har været nogen Misforstaaelse fra ærede

Medlemmers og ogsaa fra ærede Udvalgsmedlemmers Side med Hensyn til hans Standpunkt til den indenrigste Skibsfart, idet man ikke tilstrækkelig har paaagtet den Ytring i Lovforslagets § 2, at „et Skib er usedygtigt, naar det paa Grund af Bestaffenheden af Stroget, Maskinen, Reisingen, Udhalingen m. m. vil være forbundet med hensynlig Fare for Menneskeliv at sende Skibet til søs i den Fart, hvortil det er bestemt“. Dette Hensyn til den Fart, hvortil Skibet er bestemt, viser jo aabenbart, at det er Lovforslagets Hensigt, at der skal stilles ganske andre Fordringer til det ene Skib end til det andet, hvilket vil være betinget af den Fart, hvortil Skibet er bestemt. Derfor kan jeg ikke sige Andet, end at jeg endnu altsaa har den Opfattelse, at Slutningsbestemmelsen i § 4 vil fyldestgjøre det Samme, som tilsigtes i Ændringsforslaget under Nr. 1. Jeg har her endogsaa den modsatte Mening af den, som er kommen frem her i Thinget. Naar man nemlig har yttret, at man ikke ønskede, at saadanne Spørgsmaal skulde gjøres afhængige af administrativ eller vilkaarlig Afgjørelse, vil jeg sige, at det er min Overbevisning, at de administrative Afgjørelser i saadanne Tilfælde ville være heldigere end Afgjørelser gennem Lovbestemmelser. Thi Sagen er den, at, naar man kommer til Lovens Udførelse, vil Administrationen absolut blive nødsaget til at tage Hensyn til saadanne Billigheds- og Humanitetskrav, som kunne stilles indenfor de bestemte Omraader, hvor et mer eller mindre sedygtigt Skib skal bruges; den kan gjøre det med en ganske anden Bøielighed efter de stedlige Forhold, end man er istand til at lægge ind i Lovforslagets Bestemmelser. Det er min Grund, hvorfor jeg foretrækker den i Lovforslaget givne administrative Afgjørelse for en, som skulde vedtages i selve Loven. Noget ganske Andet er det naturligtvis at undtage en hel Afdeling af vor Skibsfart fra Lovens Bestemmelser. Men jeg kan ikke negte, at jeg derom maa dele den Anskuelse, som er udtalt af den høitærede Minister, at man ikke ved at drage et Par Linier, som gjort i Ændringsforslaget, kan sige, at Alt, hvad der falder udenfor Linien, er bestemt for ganske andre Farvande eller Farer, end hvad der ligger indenfor Linien. Det andet Punkt, jeg finder mig foranlediget til at udtale mig om, er Belastnings-spørgsmaalet. Det blev fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen) meget stærkt urgeret, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at fastholde de Bestemmelser, som ere i Lovforslaget desangaaende, og det er ogsaa udtalt af enkelte andre Talere, blandt Andet af den ærede Rigsdagsmand for Møen (Vojten). Jeg maa fastholde, at indenfor min Sagttagelse, og saavidt jeg i det Hele har kunnet erfare, er Belastnings-spørgsmaalet fuldt saa vigtigt som Hensynet til Skibets egen Bestaffenhed og Karakter. At der fremkaldes flere Spulstker ved Mangler ved Be-